

Володимир Стецик

РОЗВОРОТ

21 листопада 2013 — 1 березня 2014

Хроніки Майдану

Другові

Володимир Стецик

РОЗВОРОТ

21 листопада 2013 — 1 березня 2014
Хроніки Майдану

Київ

«Смолоскип»

2018

Що відбувається, коли опиняєшся перед вибором, чинити спротив чи піддатися сумнівам, які, природно, виникають після розчарування у Помаранчевій революції? Як повірити тим, хто проголошує себе лідерами на сцені, і чи вірити їм узагалі? Що важливіше: твоя безпека чи майбутнє країни?

«Розворот» — це насамперед текст про вибір на користь спротиву й майбутнього. Володимир Стецик відверто говорить про страх, відвагу, відчуття єдності та розбрату, які, напевно, переслідували кожного, хто був причетний до творення Революції Гідності. Це спогляди людини, яка бачила, як крок за кроком народжується новий шлях України, яка стала свідком розчарувань та перемог, втратила найкращого друга й усвідомила цінність здобутого досвіду й неминучих помилок. Мрія необхідна, та мріяти варто дієво — щоб Україна 2030 року, про яку автор пише на своїй сторінці у Фейсбуці, стала реальністю.

Цей та інші дописи у соцмережах стали органічною частиною основного тексту: як документи епохи, голоси учасників, прихильників та критиків Євромайдану. Який, зрештою, почався з одного допису. З крапель твориться океан, а з голосів — історія.

«Розворот» — це можливість пригадати, за що боролися тисячі українців на Майдані і за що ми досі боремося на Сході України. І на якому відрізу шляху — чи то пак, розвороту — ми перебуваємо.

Стецик, Володимир.

С79 Розворот: 21 листопада 2013 — 1 березня 2014. Хроніки Майдану. — Київ : Смолоскип, 2018. — 176 с., 16 іл.

© Володимир Стецик, текст,
фото, 2018

© Марина Стецик, фото, 2018

© Костянтин Сова, фото, 2018

© «Смолоскип», 2018

Зміст

Вступ	7
Розділ I. «Як думаєш, буде революція?» (21 листопада — 29 листопада)	9
Розділ II. Кнопка «Майдан» (30 листопада — 1 грудня)	19
Розділ III. Падіння ідола (2 грудня — 8 грудня)	27
Розділ IV. Перша перемога (9 грудня — 16 грудня)	33
Розділ V. Крах надій (16 грудня — 25 грудня)	50
Розділ VI. Крива настрою (25 грудня — 30 грудня)	59
Розділ VII. Святковий анабіоз (31 грудня — 14 січня)	75
Розділ VIII. Рубікон (15 січня — 18 січня)	82
Розділ IX. Хай радикали стануть героями (19 січня — 21 січня)	92
Розділ X. Слів більше нема. Перша кров (22 січня — 29 січня)	99
Розділ XI. Знову анабіоз (30 січня — 17 лютого)	109
Розділ XII. Армагедон (18 лютого — 19 лютого)	127
Розділ XIII. Смерть (20 лютого — 22 лютого)	135
Розділ XIV. Сповільнена зйомка (23 лютого — 28 лютого) ..	155
Розділ XV. «Не парся — все буде добре» (1 березня)	163
Епілог	169
Післяслово	174

Вступ

Розворот — це не одразу рух у зворотному напрямку. Спочатку це рух на рівні крайньої точки.

Розворот сорокап'ятимільйонної машини, яка на повній швидкості мчала у прірву. Інерція — це не вигаданий «зРадою» закон, а закон фізики. Через цю інерцію нас так шматує зсередини.

Нам пощастило: ми маємо шанс жити, а не жалюгідно існувати надалі. Але використаємо його, чи ні — залежить тільки від нас. Якщо здатні засвоїти урок 2005 року — маємо шанс на майбутнє. Якщо ні — хто зна, скільки років чекати на наступний.

Невпинне відчуття: Провидіння дає нам стільки випробувань, скільки потрібно, щоб прозріти, однак береже нас від фатальних помилок. Тому ми залишаємося в крайній точці не один місяць — треба бути готовими, щоб залишити прірву позаду.

Непомітно, день за днем, ми віддаляємося від прірви. Завдяки Небесній Сотні і Небесній Армії. Завдяки наполегливості кожного з тих, хто не здається і щодня докладає зусиль, щоб змінити ситуацію на краще. Ламати інерцію важко. Щоб помітити позитивні зміни, треба на все дивитися з висоти історичних процесів, але за сто днів, із 21 листопада 2013 року по 1 березня 2014 року, я змінив особисту зневіру на сподівання.

Ця книга описує розворот однієї людини. Розворот від прагматичного песиміста до романтичного оптиміста.

Вступ

Як влучно сказали автори циклу передач на одному із телеканалів: «Зима, що змінила нас».

Змінюватися важко. Змінюватися — означає покидати зону комфорту і рухатися в невідомому напрямку. Невідоме зазвичай викликає страх. Боротьба з власними страхами — одна з ключових ознак Революції Гідності. Це процес, який має початок, але не має завершення.

Ця збірка спогадів та емоцій будується на статусах із Фейсбуку і листах до друзів, написаних трьома мовами: українською, російською й англійською.

У ці дні я писав різними мовами, щоб донести до своїх однодумців та опонентів поточну ситуацію загалом, власне бачення причинно-наслідкових зв'язків і поінформувати про події, які відбувалися на Майдані. З часом, звикаючи більше до можливостей Фейсбуку, публікував на власній сторінці гарні думки інших авторів. Цей елемент народної творчості додавав свою краплину до океану енергії, що принесла нам врешті перемогу. По гарячих слідах, наприкінці березня, група активістів збирала аудіозаписи спогадів дієвих учасників Майдану. Хоча й не вважав себе активістом, а радше активним прихильником, я теж долучився до цієї справи, яка дозволила зафіксувати спогади тих трьох місяців протистояння.

Я не пив чай із Мустафою під стелою 21 листопада, не кидав коктейлі на Грушевського 19 січня і не захищався дерев'яними щитами від куль снайперів 20 лютого. Ба більше, знаю, що не один десяток книг уже написано про події зими 2013–2014 років і мої думки не претендують на унікальність чи особливість. Однак всі ці спогади написані у форматі хроніки зі збереженням невизначеності на момент тієї чи іншої події, а тому дозволяють чіткіше зрозуміти, що трапилося під час Революції Гідності.

Травень 2015